

Jablíčko se kutálelo, vůbec nic ho nebolelo.
Kutálí se kutálí, to jsme se mu nasmáli.

Z komínů se kouří, slunce oči mhouří.
Mhuř si oči mhuř, bylo by nám hůř.

Namaloval Vašek střechu plnou tašek.
Kocour mu tleská, že je střecha hezká.

Kolotoč se točí dokolečka, dokola.
Kdo má nohy, ať si skočí, než nás máma zavolá.

ABCD kočka přede, kocour motá,
pes počítá, kolik nití do desíti.

Celý den si spolu hrály malá myš a kočička.
Motaly až zamotaly, zamotaly, rozmotaly
každá půlku klubíčka.

Vločky, vločky, ach to láká, postavit si sněhuláka.

Šla babička do městečka, koupila tam dvě vajíčka.
Udělala na nich tečku, pro dědu vzala faječku
a pro sebe rohlíček – udělala balíček.
Napíchala jehličky, pak přidala mašličky
a na konec kraječku. Proč se směješ chlapečku?

Namotáme klubíčko, do něj menší jablíčko.
Přilepíme uši, ať to kočce sluší.
Potom ještě očka, ať se kouká kočka.
Pan nosánek, kníry má kocourek milý.
Ocáskem si zacvičí náš kocourek kočičí.

Po pěšině k lesíčku nese lišák mošničku.
Čeká liška s lišcaty, co dostanou od táty.
Volá lišák na lišku, aby vyšla z pelíšku,
že jim našel v houštině žlutou kobližku.

Žně začaly, slunce pálí, kombajny jsou na poli,
všechno žito pokosily, vymlátíli obilí.
Už to žito naložili, do skladu je sváží,
už se žluté kobližky na dožínky smaží.

Sluníčko nám svítí, všude plno kvítí,
děti skáčou, volají, na chodníku hopsají.
Na písku je veselo, děti si tam staví
tunely a bábovičky – to je vždycky baví.
Slávek točí káču, Lucka tiskne panenku,
Zuzka hází míčem, všem je hezky tam venku.

Princezna má zlatou hvězdu, na čele jí svítí.
Vlasy její jsou jak zlato, šaty samé kvítí.
Vedle princezny princ sedí, do zámku s ní jde,
do očí jí šťastně hledí, na svatbu ji vede.
Na hostině vše se skví, kdo tam seděl, ten to ví.
Svátek velký v zámku je,
teď tam všechno tancuje.

Včelka Mája časně vstala, na Vilíka zavolala:
„Vstávej, vstávej, už je čas, poletíme k louce zas.
Všechny včely vstávají, soudky na med chystají.
Pospěš, můžeš snídat hned,
sladkou šťávu jako med.“

Malá myška všude slídí, neví, že jí kočka vidí.
„Myško, myško, uteč jí, kočka s chutí myšky jí.“

Šla babička k lavičce, po písčité cestičce.
Na písečku u babičky, mají děti bábovičky.
Babička se směje, dívá, spokojeně hlavou kývá.

Karkulička lesem spěchá,
babička už na ni čeká.
V černém hájí číhá vlček,
natahuje mlsný krček.
Vlček spatřil košíček,
hned vystrčil jazýček.
Čau – vás nesním děvčata,
čekají mě vlčata.
Vlček zmizel v hájíčku,
nic nezbylo v košíčku.

Vlasta měla šest sešitů,
píše v nich i Sáša:
„Půjč mi, prosím, jeden sešit,“
slušně prosí Máša.
V sešitu už šedesát šet slovíček svých měla.
Slyšíš, Sášo, strašák straší, ještě napsat chtěla.
Někdy slova děti straší,
jazýček v nich škobrtá,
šustí, švestka, šelest, šestka,
snad se šťastně vymotá.

